

Psychiatrie & LSD

In onze snel veranderende wereld worden de uitdagingen van het individu steeds groter. Depressie, angststoornissen en andere vormen van mentaal lijden lijken vaker voor te komen dan ooit tevoren. We kijken al snel naar de psychiatrie voor oplossingen, maar de vraag die steeds luider klinkt, is: Hoe ver reikt de verantwoordelijkheid van de psychiater? Moeten zij elke ziel die in nood verkeert redden, of is er een bredere verantwoordelijkheid die wij als samenleving moeten erkennen?

De kern van de psychiatrie ligt in het behandelen van geestesziekten. Maar steeds vaker worden psychiaters geconfronteerd met problemen die dieper geworteld zijn in de samenleving zelf. Denk aan eenzaamheid, sociale isolatie, economische ongelijkheid en de immense druk die mensen voelen om succesvol te zijn in een steeds competitiever wordende wereld. Dit zijn geen ziektes die je kunt diagnosticeren met een MRI-scan of behandelen met medicatie. Het zijn symptomen van een maatschappij die het individu steeds meer lijkt te onthechten van haar kernwaarden: gemeenschap, empathie en verbondenheid [1].

Wanneer iemand in crisis raakt, wordt vaak de psychiater ingeschakeld als een laatste redmiddel. En hoewel psychiaters in veel gevallen levensreddend werk verrichten, kunnen ze niet de gehele last van een onthechte samenleving op hun schouders dragen. De vraag is of we niet te veel verwachten van de psychiatrie. Kan een psychiater echt iemand genezen van eenzaamheid, wanneer die eenzaamheid voortkomt uit een maatschappij die het contact tussen mensen steeds verder heeft uitgehold?

Interessant is ook de opkomst van psychedelica, zoals LSD, in de discussie over mentale gezondheid. Ooit verketterd, wordt LSD nu in wetenschappelijke kringen heroverwogen als een mogelijk hulpmiddel bij de behandeling van mentale aandoeningen. Studies suggereren dat LSD, wanneer het op een gecontroleerde manier wordt gebruikt, kan helpen om vastgeroeste patronen in het brein te doorbreken en nieuwe perspectieven op leven en lijden te openen. Eén van de meest intrigerende effecten van LSD is het vermogen om gevoelens van verbondenheid te versterken en empathie te vergroten.

Gebruikers rapporteren vaak een diepere verbinding met zichzelf, anderen en de wereld om hen heen. Deze ervaringen kunnen helpen om gevoelens van isolement te doorbreken en een nieuw gevoel van gemeenschapszin en medeleven te ontwikkelen.

Maar ook hier geldt dat LSD geen wondermiddel is. Het kan wellicht helpen om de weg vrij te maken voor nieuwe inzichten en een gevoel van verbondenheid, maar de fundamentele problemen van een onthechte samenleving zullen er niet door worden opgelost. Bovendien moet de toepassing ervan gepaard gaan met professionele begeleiding en een diepgaande reflectie over wat we als samenleving willen bereiken.

Volgens art. 5 lid 2 van de Opiumwet en de Richtlijn voor strafvordering Opiumwet mogen middelen van de Opiumwet voor eigen geneeskundig gebruik worden aangewend [2, 3]. Bovendien geeft het rapport 'Ranking of Drugs' van het RIVM aan dat LSD veel minder schadelijk is dan alcohol [4].

Youri Hazeleger
joet@joet.nl